

Cuarenta días después de Navidad, María y José llevan al Niño al Templo para presentarlo al Señor. Simeón y Ana, inspirados por Dios, reconocen en Jesús al Mesías tan esperado por Israel y profetizan sobre Él. En este misterio la Iglesia celebra a Cristo, primogénito de la nueva humanidad, luz de las naciones.

La Sagrada Familia cumple lo que prescribía la Ley: purificación de la madre, ofrenda del primogénito a Dios y su rescate mediante un sacrificio. Jesús, Dios encarnado, entra en su casa del Templo de Jerusalén y se somete a la Ley. Viene como nuevo "sumo sacerdote", compasivo y fiel, para expiar los pecados del pueblo. Siendo todavía niño comienza a avanzar por el camino de la obediencia, que recorrerá hasta las últimas consecuencias.

María escucha que una "espada" de dolor atravesará su alma. Su misión no terminaría en la Encarnación, sino continuaría con su participación dolorosa en la muerte del Hijo, en la alegría de la Resurrección, en la gloria de la Asunción, y continuamente intercede por nosotros, para llevarnos a Jesús.

Через сорок днів після народження Ісуса Марія та Йосип приносять Немовля до храму, щоб віддати Його Господу. Симеон і Анна, натхненні Богом, визнають Ісуса Месією, якого так довго очікував Ізраїль, і пророкують про нього. У цьому таїнстві Церква прославляє Христа, первістка нового людства, світло народів.

Святе Сімейство виконало те, що приписував Закон: очищення матері, принесення первістка в жертву Богові і його викуплення через жертву. Ісус, втілений Бог, входить до свого дому в Єрусалимському храмі і підкоряється Закону. Він приходить як новий "первосвященик", милосердний і вірний, щоб спокутувати гріхи людей. Вже в дитинстві він починає йти шляхом послуху, яким піде до кінця.

Марія чує, що "меч" болю прониже його душу. Її місія не закінчилася з Воплоченням, але продовжилася її скорботною участю у смерті її Сина, у радості Воскресіння, у славі Успіння, і вона постійно заступається за нас, щоб привести нас до Ісуса.